

Dobří lidé

Jednou jsem byla u kamarádky v Brně. Vždy, když jsem u ní spala, tak jsem se před spaním koukala z okna. Viděla jsem nebe plně hvězd. Ale že bydlím v malé vesničce, tak to vidím furt. Ale zaujala mě ta světla, která svítla v domech. U nás jich tolik nevidím. Koukám a v každém domě někdo bydlí, většina domů svítla, auta jezdila a svítla.

Když se tak pohybovala, vypadalo to jako mravenci. Ale hlavně jsem se zaměřila na rozsvícená okna a říkala jsem si, že v každém domě jsou nějací lidé. Dobří nebo zlí. Měla jsem štěstí, rodina mé kamarádky patřila k těm dobrým.

Vtipný táta, skvělá maminka a úžasná kamarádka s chytrým bráškou. U nich to bylo skvělé, jedli zdravě, maminka byla meditující a plná energie. Jsou úžasní a i Brno je úžasné.

Takto jsem poznala, jaké mají všichni štěstí.

Je mi líto lidí, co to štěstí nemají. A taky těch zlých, že jsou takoví a naopak si velmi vážím těch dobrých. Ale každý je nějak dobrý a nějak zlý.

Například někdo pomáhá v útulku a stará se o nemocné děti, ale přitom vykradl banku, někdo je zlý a protivný k ostatním lidem, ale přitom má i své kladné a pozitivní koníčky. Každý je nějaký, proto nikdy nikoho nesudíte podle obalu.

No, já jsem tu chtěla povídat o Brně a dostala jsem se až sem.

Adéla Vránová,